

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Spraw Zagranicznych

2009/0155(NLE)

13.6.2012

OPINIA

Komisji Spraw Zagranicznych

dla Komisji Handlu Międzynarodowego

w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia protokołu do układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Państwem Izrael, z drugiej strony, dotyczącego oceny zgodności oraz akceptacji wyrobów przemysłowych (CAA)
(05190/2010 – C7-0126/2010 – 2009/0155(NLE))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Véronique De Keyser

PA_Leg_Consent

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Komisja Spraw Zagranicznych (AFET) została poproszona o wydanie opinii w sprawie dodatkowego protokołu do układu śródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi a Państwem Izrael dotyczącego oceny zgodności oraz akceptacji wyrobów przemysłowych (ACAA) dla Komisji Handlu Międzynarodowego (INTA) w ramach procedury zgody.

Stosunki dwustronne między UE i Izraelem opierają się na układzie o stowarzyszeniu i planie działania.

Protokół umożliwi eksporterom UE, o ile taka będzie ich wola, testowanie i certyfikowanie produktów przemysłowych przed wywozem, jednorazowo, zgodnie z tymi samymi dostosowanymi wymogami i normami, a następnie uzyskanie dostępu do rynku izraelskiego bez konieczności spełniania wymogów żadnej dodatkowej procedury certyfikacyjnej oceny zgodności. Zasada ta będzie także działać w drugą stronę, w oparciu o takie same dostosowane wymogi i normy.

Komisja Spraw Zagranicznych (AFET) została wezwana do wydania opinii na temat kontekstu politycznego, w którym protokół będzie stosowany, zakładając że zostanie on podpisany, jego ewentualnego wpływu na zobowiązania UE w zakresie przestrzegania prawa międzynarodowego i wspólnotowego, oraz jego spójności z ogólnymi celami UE w działaniach zewnętrznych, co jest wyraźnym wymogiem traktatu lizbońskiego.

Aktualnie Izrael stosuje wszystkie zawarte z UE umowy na całym „terytorium Państwa Izrael” zgodnie z definicją obowiązującego w Izraelu prawa krajowego, obejmującą terytoria okupowane od 1967 r. UE nie uznaje za zgodne z prawem stosowania tych umów na terytoriach okupowanych ani też nie uznaje żadnego izraelskiego ustawodawstwa popierającego aneksję i zasiedlanie tych terytoriów (np. *ustawa zasadnicza o ustanowieniu Jerozolimy stolicą Izraela*, przyjęta przez Kneset w dniu 30 czerwca 1980 r., anektująca wschodnią Jerozolimę), które uważa za sprzeczne z prawem międzynarodowym. W związku z tym władze UE zobowiązane są do powstrzymania się od stosowania się do tego ustawodawstwa w jakikolwiek sposób, gdyż zakazuje tego obowiązujące prawodawstwo wspólnotowe i międzynarodowe zobowiązania UE.

Zważywszy na kontekst, warunki proponowanego tekstu mogą umożliwić Izraelowi stosowanie protokołu w oparciu o prawodawstwo krajowe definiujące zasięg terytorialny rynku wewnętrznego, a więc obejmujące terytoria okupowane od 1967 r., które nie podlegają palestyńskiej administracji gospodarczej. W takiej sytuacji UE nie przestrzegalaby prawodawstwa wspólnotowego i swych zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego.

Ponadto, prowadząc politykę zagraniczną UE nie może sprzeniewierzać się postanowieniom traktatu lizbońskiego, który nakłada na nią wyraźny wymóg zapewnienia spójności między różnymi dziedzinami działań zewnętrznych oraz między polityką zewnętrzną i innymi strategiami politycznymi. W związku z tym wspólna polityka handlowa UE powinna być prowadzona w kontekście celów działań zewnętrznych Unii, w duchu zasad leżących

u podstaw UE, w tym poszanowania praw człowieka i praw podstawowych¹. Zobowiązania te mają także zastosowanie do zmienionej polityki sąsiedztwa UE, która opiera się na zasadzie osiągnięcia pozytywnych rezultatów („więcej za więcej”). W związku z powyższym obecna polityka rządu Izraela, a zwłaszcza ciągle budowanie i powiększanie osiedli we wschodniej Jerozolimie i na Zachodnim Brzegu oraz blokada Strefy Gazy, jak również sytuacja arabskich obywateli Izraela i rosnąca presja na organizacje pozarządowe broniące praw człowieka w tym kraju, budzą poważne zastrzeżenia co do kontekstu politycznego tego układu.

Komisja Spraw Zagranicznych zwraca się do Komisji Handlu Międzynarodowego, właściwej dla tej sprawy, o wyrażenie zgody o ile spełnione zostaną warunki prawne wspomniane w piśmie wysłanym przez jej przewodniczącego Elmara Broka w dniu 23 maja 2012r. do europejskiego komisarza ds. handlu Karela De Guchta.

¹ „Unia opiera się na zasadach wolności, demokracji, poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności oraz państwa prawnego, które są wspólne dla państw członkowskich.” (TUE art. 6 ust.1)

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	7.6.2012
Wynik głosowania końcowego	+ : 41 - : 2 0 : 4
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Pino Arlacchi, Franziska Katharina Brantner, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Maria Eleni Koppa, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Ulrike Lunacek, Kyriakos Mavronikolas, Francisco José Millán Mon, María Muñiz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Pier Antonio Panzeri, Alojz Peterle, Hans-Gert Pöttering, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Adrian Severin, Marek Siwiec, Charles Tannock, Kristian Vigenin, Sir Graham Watson, Boris Zala
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Laima Liucija Andrikienė, Véronique De Keyser, Andrew Duff, Hélène Flautre, Kinga Gál, Peter Liese, Baroness Sarah Ludford, Marietje Schaake, Ivo Vajgl, Janusz Władysław Zemke
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Patrick Le Hyaric, Marian-Jean Marinescu, Teresa Riera Madurell, Ioannis A. Tsoukalas